

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת
עקב שבת מברכים
כ"ג אב שנת
ה'תשפ"ב
שנה 3, גליון 26
(78)

יִצְחָאֵלֹאֵר עַל יְדֵי מִסְדָּוֹת הַיֵּלֶל הַקּוֹדֵשׁ הַרְסֵלֵם

שמה עוד אנשים, מוצאים שמה חברים, לכן הוא נבהל כל כך, כי מחבר אפשר לקבל חלישות הדעת גדולה, על ידי חבר אפשר חס ושלום ליפול, אבל עם שכל אפשר להנות מהחבר.

לחקות את השני

כשמוצאים חבר אצל הצדיק ורואים את עבודת השם שלו, ומתחילים לחשוב: "איפוא אני, הרי אני לא יכול כלום, ההוא לומד כל כך טוב, ההוא עושה סיומים, ההוא קם לפנות בוקר ואומר חצות ומתבודד", - אפשר לקבל חלישות הדעת, אפשר להבהל מאוד מזה, אבל מצד שני אם משתמשים עם זה בשכל, אפשר להנות מזה מאוד, אם יודעים שלא צריכים לחקות את השני, ואי אפשר לחקות את השני, והשם לא רוצה שיחקו את השני, אני לא צריך להיות כמוהו, אלא אני רואה את הנקודה שלו ולוקח חיוק ממנו, להשם יש לו נחת ממנו ויש לו נחת ממני. זה אומר רבינו, בהתחלה הוא נבהל, אבל אחרי זה הוא נהנה כי ידע שאני לא צריך לחקות אותו.

וְשָׁאֵלוּ זֶה אֶת זֶה: "מִי אַתָּה, בֶּן אָדָם?" מִי אַתָּה, בֶּן אָדָם. מֵאֵינְךָ בָּאתָ לְכָאן? וְלֹא הִיָּה רְצוֹנִי לְסַפֵּר לְךָ מִה שֶׁעָבַר עָלַי. וְהָשִׁיב לוֹ: עַל יְדֵי הַבְּהֵמוֹת. שְׁהִיִּיתִי רוֹעֵה בְּהֵמוֹת, וְתַעֲזוּ שְׁתֵּי בְּהֵמוֹת לְכָאן, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאתִי לְכָאן בְּנִי. וְשָׁאֵל הוּא אֶת הָאָדָם שְׂמָצֵא שֵׁם עַל הָאֵילָן: מֵאֵינְךָ בָּאתָ אֶתָּה לְכָאן? הָשִׁיב לוֹ: אֲנִי בָּאתִי לְכָאן עַל יְדֵי הַפְּסוּם. שְׁהִיִּיתִי רוֹכֵב עַל הַפְּסוּם, וְעִמְדָתִי לְפָנָיו, וְהִלֵּךְ הַפְּסוּם וְתַעֲזֶה בְּתוֹךְ הַיַּעַר. וְהִיִּיתִי רוֹדֵף אַחֲרָיו לְתַפְסוֹ, וְהוּא בָּרַח יוֹתֵר, עַד שֶׁבָּאתִי לְכָאן. וְנִתְחַבְּרוּ שֵׁם יָחַד שִׁיְהִיָּה לָהֶם צוֹתָא חֲדָא. וְדִבְרוּ בִּינֵיהֶם, שֶׁאֵפְלוּ בְּשִׁיבוֹאוֹ לְיָשׁוּב, וְהָיוּ גַם-כֵּן בִּיחָד צוֹתָא חֲדָא. וְלָנוּ שֵׁם שְׁנֵיהֶם. וְשָׁמַעְנוּ קוֹל נְהִמַת הַחַיּוֹת שֶׁהוֹמִים וְשׂוֹאֵגִים מְאֹד.

העצה של תפלה והתבודדות

רואים שכל זמן שהם היו על העץ, הם היו אצל הצדיק, הם לא פחדו. זה מקבל אדם שמגיע לרבינו ומציית לעצות של רבינו, בפרט העצה של תפלה והתבודדות, אני מדבר אל השם, אני מבקש מהשם מה שאני צריך, אני מספר לו כל מה שאני עובר.

תן לי כמה שעות

היום בבוקר בשיעור בספר פעולת הצדיק דיברנו מזה; כשמגיעים לאדם בכל הצעה שהיא, לדוגמא, "אני יכול לקנות לך משהו", "אני יכול לתת לך משהו", או שמבקשים ממנו "תלווה לי כסף", "תן לי כסף", אומר חסיד ברסלב תמיד: "תן לי כמה שעות אחרי זה אני יענה לך", מה יקרה בשעות האלו? אני ילך קצת להתבודדות.

שבת קודש פרשת וישב, מברכים חודש טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בקריית ברסלב - ליבערטי יע"א: בבוקר אחר התפילה ב'קידושא רבא' המשיך ראש הישיבה שליט"א את שיעורו בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו.

תקציר

בן המלך האמיתי נפל מאוד רחמנא לצלן, הוא עשה שטויות, הוא עשה עבירות רחמנא לצלן, עד שיום אחד התיישב בדעתו "אני רוצה להיות יהודי כשר".

זה התחזקות גדולה בשבילנו, אפילו אדם שהיה בנפילה כל כך חזקה, הוא השתכר והלך למקומות מלוכלכים רחמנא ליצלן, אבל הוא ידע שהוא עדיין יכול להיות צדיק גדול.

לרצות להיות יהודי כשר

כל אחד יכול להיות צדיק גדול, לא משנה מה עשו; דבר אחד צריך: "לרצות", אם רוצים להיות יהודי כשר - אפשר לזכות לזה. היצר הרע מגיע לאדם באומרו: "אתה כבר לא יכול להיות יהודי כשר", זה לא נכון, כמו שאנחנו רואים במעשה שבן המלך חזר ונהיה צדיק גדול.

אחר כך הוא הגיע ליער ונאבדו לו הבהמות שלו, בלילה הוא נהיה מאוד מפוחד, אז הוא עלה על עץ, בבוקר הוא ראה איך שהבהמות שלו עומדות ליד העץ, אז הוא ירד מהעץ והתחיל לרדוף אחרי הבהמות שלו, עד שהוא נכנס יותר עמוק בתוך היער ששמה היו כבר חיות שלא מפחדות מאנשים, בלילה הוא עוד פעם ראה עץ אז הוא עלה על העץ.

כבר דיברנו שבוע שעבר מזה, שכשיש לאדם צרה יש לו עצה אחת 'ללכת לעץ', שזה הצדיק, כמו שכתוב (תיקוני זהר, תיקון 1): 'עץ דא צדיק', אם יש לאדם צרה, הוא רואה חיות והוא נבהל יש עצה אחת תלך אל הצדיק, קח את הספרים של רבינו, תקבע לך שיעור ב'לקוטי מוהר"ן', תקבע לך שיעור ב'אשר בנחל', וכבר לא תפחד מהחיות. הבעיה היא שכשמגיע בוקר, דהיינו האדם מתחיל להסתדר, הוא נהיה קצת מיושב - הוא יורד מהעץ. למה אתה יורד מהעץ? תשאר על העץ ויהיה לך טוב.

ממשיך רבינו ז"ל ומספר:

בְּכוֹאוֹ עַל הָאֵילָן, וַיֵּרָא וְהָנִחַ שׂוֹכֵב שֵׁם בֶּן אָדָם, וְנִתְגַּרְא. אֵךְ אֵף עַל פִּי בֶן הָיָה לוֹ לְנַחְמָה, מֵאַחַר שְׂמָצֵא כָאן בֶּן אָדָם.

להנות מחבר

לכאורה זה שני הפכים, אם הוא נבהל איך הוא נהנה, ואם הוא נהנה למה הוא פחד? אלא מוהרא"ש מסביר את זה (נהרי אפרסמון) כשאדם מגיע לצדיק הוא לא בן יחיד, מסתובבים

רבונו של עולם כמה לתת לו?

רבי לוי יצחק זכרונו לברכה סיפר פעם למוהרא"ש זכרונו לברכה, פעם הוא אסף כסף בקלויז, אחד מאנשי שלומינו נתן לו סכום כסף, ביקש ממנו רבי לוי יצחק: "אולי אתה נותן קצת יותר?" ההוא ענה לו: "היום כשעשיתי התבודדות יצא לי שבמגבית 'קמחא דפסחא' אני יתן את הסכום הזה", אמר רבי לוי יצחק למוהרא"ש: "לא יכולתי להגיד לו כלום, אדם שכל כך מיושב, אפילו את זה הוא משוחח בהתבודדות, אני לא יכול להגיד לו תן יותר, כי הוא כבר שוחח על זה בהתבודדות", זה היה פלא בעיני רבי לוי יצחק, שאדם ישוחח על כל דבר עם השם. נמצאים בבית המדרש ורואים אחד שאוסף כסף ואומרים: "רבונו של עולם כמה לתת לו? דולר, חמש, עשר, או שאולי לא אתן לו כלום, אולי שאתן למטרה אחרת", כשאדם מדבר אל השם עולות בו תשובות, הוא יודע אחרי זה מה לעשות.

לפנות בקר שִׁמְעוּ קוֹל חוֹבָא גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, עַל פְּנֵי כָּל הַיַּעַר, שְׁהִיְתָה מִתְפַּשְׁטֵת קוֹל הַחוֹבָא עַל כָּל הַיַּעַר, כִּי הִיְתָה הַחוֹבָא גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁהִיָּה הָאֵילָן מוֹדְעוֹעַ וּמְתַנַּעֲנַע מִן הַקּוֹל. וְהוּא נִתְפַּחֵל וְנִתְפַּחֵר מְאֹד מְאֹד מְאֹד. וְאָמַר לוֹ הַשֵּׁנִי: (הִינוּ זֶה הָאָדָם שֶׁמֵּצֵא שֵׁם עַל הָאֵילָן שֶׁשָּׁכַב שֵׁם מִקֶּדֶם) שׁוּב אֵין אֲנִי מִתְפַּחֵר כָּלל מְאֹד. כִּי כָּבֵר אֲנִי לָן פֶּאֶן זֶה כְּמָה לִילוּת, וּבְכָל לַיְלָה סְמוּךְ אֶל הַיּוֹם נִשְׁמָע קוֹל הַחוֹבָא הַזֶּה, עַד שֶׁכָּל הָאֵילָנוֹת רוֹעֵשִׁים וּמוֹדְעוֹעִים. וְנִתְפַּחֵל מְאֹד וְאָמַר לְחֵבְרוֹ: הֲבֵר נִרְאָה שְׁהָיוּ מְקוּם הַיְדוּעִים. כִּי בִישׁוּב לֹא נִשְׁמָע קוֹל חוֹבָא כְּזֶה. כִּי מִי שִׁמְעוּ קוֹל חוֹבָא עַל כָּל הָעוֹלָם?.

היום צוחק מהלילה

אחר כן מספר רבינו ששאלו אדם היער מה הענין של השחוק, הוא ענה שהיום צוחק מהלילה, הוא אומר ללילה: תראה כשמתחיל להאיר היום אף אחד לא זוכר ממך, אין לך אפילו שם, אף אחד כבר לא מדבר ממך.

צרה זה לילה

זה התחזקות עצומה, צרה זה לילה וישועה זה יום; כשאדם נמצא בצרה, כשלילה אצלו, אז הוא אובד עצות, אבל כשהישועה מגיעה, כשמאיר היום, אז הוא כבר לא זוכר שהיה לו פעם צרה.

שכח מכל הפרשה

לדוגמא, הבחור אובד עצות: "אני צריך שידוך", "מי יקח אותי לשידוך", פתאום הוא מתארס והוא כבר שוכח לגמרי מכל הפרשה שהיה לו, הוא כבר לא זוכר שבחור רוצה להתארס, הוא כבר לא זוכר שהוא היה פעם בצרה, או אחד שמחכה לילדים, הוא מסתובב מודאג: "כן יהיה לי ילדים? לא יהיה לי ילדים?" אחרי זה כשהשם עוזר ויש לו ילדים, כל הצרה נשכחת, או אחד שמתקשה בפרנסה, אין לו פרנסה, הוא לא יודע מה לעשות עם פרנסה, פתאום כשהוא מקבל פרנסה הוא כבר לא זוכר מהצרה.

פתאום מגיעה הישועה

חכמינו זכרונו לברכה מספרים (ברכות ד.): האמוראים הקדושים רבי חייא ורבי שמעון בן חלפתא הלכו בדרך בכפר ליד טבריה בשם בקעת ארבל, בדרכם ראו איך שמתחיל היום להאיר, נענה רבי חייא לרבי שמעון בן חלפתא: "כמו זריחת עלות השחר ככה עוזר השם לבני ישראל, קודם זה זורח קצת, ולאט לאט הוא מתגבר יותר ויותר, כמו שכתוב (מיכה ז, ח): "כי אשב בחשך ה' אור לי", ככה זה עם כל הבעיות של כל אחד, מגיע הלילה, החיות מתחילות לשאוג, מה יהיה פה? אבל אם יש לאדם סבלנות, הוא מחכה לישועה, הוא מדבר להשם, פתאום מגיעה הישועה וכבר לא זוכרים מה היה לפני זה.

כל אחד גונח בלילה

גם כוונת השחוק של היום על הלילה - היא פשוט שצוחק על הלילה; כי כל הבעיות הן רק בלילה, כמו שרבינו מספר (מעשה מביטחון) שהיה מלך שהיה מסתובב בלילה בבתיים, ובכל בית הוא שמע גניחות אחרות, פה יושבים בעל ואשה וגונחים: "מה הולך להיות? אין כסף", בבית אחר גונחים: "מה יהיה? אין לנו בית", אברך אומר: "מה יהיה? אין לי רכב", כל אחד גונח בלילה.

בבוקר שותים קפה ביחד

רק בלילה הם כל הצרות, מה חושב אדם בבוקר? אני ילך למקוה, אני ילך להתפלל שחרית, השם יעזור לי! גם שלום בית מאוד מפחיד בלילה, האשה בוכה: "אתה לא אוהב אותי, אתה לא צריך אותי", מתוכחים על זה ועל זה, בבוקר שותים קפה ביחד, כבר לא כל כך גורא, נותנים מילים טובות אחד לשני.

בבוקר זה מח אחר

אם רוצים לפעול משהו בבית, בין אם הבעל רוצה לפעול אצל האשה, ובין אם האשה רוצה לפעול משהו אצל הבעל, הרבה יותר קל לפעול בבוקר, בבוקר זה מח אחר, כי בלילה נדמה "דבר זה לא טוב, דבר זה לא טוב", אבל בבוקר אומרים: "לא גורא, נעשה ככה, נעשה ככה".

לישון באמצע היום

רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן קי), כשאדם ישן מתחזקת האמונה שלו, יש אנשים שצריכים את זה גם באמצע היום, בפרט אשה כי היא מותשת מהילדים, לכן זה דבר מאוד בריא שהולכים לישון קצת באמצע היום, שמים את הילדים על ההסעות, שולחים את הילדים לתלמוד תורה ולבית ספר, אפילו שיש ילד קטן בבית, הולכים לישון ביחד עם הילד לשעה שעתיים, זה דבר מאוד בריא.

הוא מקבל כח להמשיך

אצל הגברים זה לא שייך כי גברים עובדים, אבל זה גם שייך כשמגיעים הביתה אחרי יום עבודה, תופסים תנומה אפילו לחמש עשרה דקות, האדם מקבל מוחין חדשים, הוא יכול ללכת לבית המדרש, הוא יכול ללכת לשיעור, הוא יכול ללכת להתפלל מעריב, הוא מקבל כח להמשיך, אפילו כמה דקות שינה כבר מביאים אמונה. זה היה בכל בוקר שהם שמעו מין שחוק שכזה, איך שהיום שוחק מהלילה, כי כל הבעיות של הלילה נעלמו ואף אחד כבר לא זוכר מזה.

וְאַחֲרֵי־כֵן נַעֲשֶׂה תַּכְפָּה יוֹם. וְהִסְתַּכְּלוּ, וַיִּרְאוּ וְהָיָה הַבְּהֵמוֹת שֶׁל זֶה עוֹמְדִים, וְגַם הַפּוֹסֵם שֶׁל זֶה עוֹמֵד. וַיִּרְדּוּ, וְהִתְחִילוּ לְרַדֵּף. זֶה אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת, וְזֶה אַחֲרֵי הַפּוֹסֵם. וְהַבְּהֵמוֹת הָיוּ בּוֹרְחִים לְהֵלֵךְ יוֹתֵר, וְהוּא רוֹדֵף וְכוּ' בְּנ"ל.

לרדוף אחרי הסוס

ככה זה, כשאדם בצרה הוא מבוהל כהוגן, הוא לוקח תהלים, הוא עושה תשובה, הוא מתפייס. רואים כשאדם לא מרגיש טוב הוא עוזב את כל המחלוקת, הוא הולך לכל אחד ומתפייס איתו: "אתה מוחל לי? אתה מוחל לי?" הוא לוקח תהלים ואומר תהלים, אבל כשהכל מסתדר הוא סוגר את התהלים, הוא עוזב את השלום, הוא מתחיל בחזרה לריב, הוא מתחיל להתגאות, עד שהוא מתחיל עוד פעם לרוץ אחרי הבהמות, הוא מתחיל עוד פעם לרוץ אחרי הסוס; הוא עוזב את רבינו, הוא עוזב את השיעורים כסדרן, הוא עוזב את שיעורי ההתחזקות.

התראה

לכן צריכים לזכור, אני נשאר אצל העץ, "אני נשאר אצל רבינו", אני הולך לציית לרבינו, אני הולך לציית לעצה של

תסתכלו על כל העלים...

מה שייך דבר גדול יותר מאשר ללכת להשם ולבכות: "אני רוצה להיות יהודי"?! יעזור השם שנשאר על העץ, שנציית לעצות של רבינו. אני מראה לילדים שלי: "תסתכלו על כל העלים, העלים שאין להם שכל, הם נופלים מהעץ, ולא נשאר מהם כלום, והעלים שנשארים על העץ הם עלים ירוקים יפים"; אם עוזבים את העץ, אם עוזבים את הצדיק, אין כלום, יכול להראות בהתחלה שמסתדרים, אבל בסוף לא נשאר כלום, השם ישמרניו.

דבר שעומד באוויר

בלי רבינו איך אפשר שיהיה שלום בית? אנחנו הולכים ללמוד בהמשך המעשה, שבוע הבא אי"ה, שהם הגיעו עם אדם היער למקום שהיה שמה נחשים עקרבים, אז הוא שאל את אדם היער: "איך אפשר לעבור פה?" הוא ענה: "אתם יכולים לבוא אלי הביתה", והוא מראה להם איך שהבית שלו עומד באויר. זה אומר, כדי שבית יוכל להצליח, זה דבר שעומד באוויר, זה בלתי אפשרי; כדי שיהיה שלום בית בבית חייבים את הצדיק, אדם היער, שמלמד את העצה ללכת ליער, רבינו אומר: "לך לדבר קצת אל השם", ואז אפשר שיהיה שלום בית.

אתה רואה יש לך את החיסרון הזה!

אני חייב לחפש מעלות על אשתי, אי אפשר להסתכל על החסרונות של השני, כמו שלי יש מעלות וחסרונות יש לשני גם מעלות וחסרונות. אי אפשר לעמוד ולהסתכל כל היום: "ראה יש לך את החיסרון הזה!".

החיסרון הפרטי שלך

אם אני אעבוד על החסרונות שלי יעלמו החסרונות של האחרים. כמו שהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אומר: "אם רואים חסרון אצל השני אז זה החסרון הפרטי שלך", ומפרש בזה את המשנה (נגעים פרק ב, משנה ה): "כל הנגעים אדם רואה חוץ" - כל החסרונות שאדם רואה אצל אחרים, "מנגעי עצמו" - זה החסרון הפרטי שלו.

משהו חטאתי בחילול שבת

הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו ראה פעם יהודי מחלל שבת, מיד הוא נבהל, הוא מיד הבין "כי אם ראיתי אצל השני זה קשור אלי, בטח גם אני חטאתי משהו עם חילול שבת", אבל הוא לא הצליח לתפוס מה הוא חילל שבת, עד שהוא הבין שהוא שמע איך שמבזים צדיק ולא מחה, אז נחשב לו כמו חילול שבת, כי תלמיד חכם בבחינת שבת.

שלמות שלום בית

אם אני רואה משהו רע על אשתי, יש לי גם את הרוע הזה, ואם אני רוצה להוציא את זה מאשתי אני צריך להוציא את זה ממני. זה גם לגבי גברים כלפי נשים וגם נשים כלפי גברים; הנשים גם באים לשמוע סיפורי מעשיות, הן גם רוצות לשמוע את השיעורים, אז צריכים לדעת, אם אתה רואה דבר רע אצל השני אז אני צריך לעשות תשובה. זה "שלמות שלום בית", לא לחפש לתקן את החיסרון של השני, אלא אני יתקן את החיסרון שלי.

משחק מהסמ"ך מ"ם

היצר הרע לא יכול לסבול שבעל ואשה אוהבים אחד את השני, אני רואה את זה בחוש, כמעט כל יום מגיעים אלי גברים עם טענות על האשה ונשים עם טענות על הבעל, ובנוסף הטענות הן לשם שמ"ם... "הוא לא בסדר", "היא לא בסדר", מי שאל אותך?! מי ביקש ממך להסתכל?! זה הכל משחק מהסמ"ך מ"ם כדי לקרר את השלום בית, אם אתה רוצה להיות

התבודדות, למה אני צריך לחכות שיהיה לי רע? למה אני צריך לחכות לקבל התראה מהשם? אדם מקבל טלפון מהבית שמשוהו קרה פתאום, אחד לא מרגיש טוב השם ישמרנו, למה אני צריך לחכות לזה? אני אקח כל יום תהלים ואומר קצת תהלים להודות ולהלל להשם, אני ידבר כל יום להשם כמה מילים.

מה אתה רואה? השם!

כאן בקריה, זה תענוג, אתה עומד בחלון שלך בבית, אתה מסתכל החוצה, מה אתה רואה? השם! אתה רואה טבע, שמים, עצים, עשבים, תגידי להשם: "רבונו של עולם, בראת עולם כל כך יפה, תעזור לי שלא אשכח ממך, תעזור לי שלא אסיח את דעתי ממך".

מה מבקשים מתחת לחופה?

השבוע היה חתונה של תלמיד הישיבה, שאל אותי החתן בקבלת פנים: "מה מבקשים מתחת לחופה?" אמרתי לו: "תבקש מהשם שלא תשכח מהשם". מה אתה צריך בית? רכב? עסק? בטח צריכים בית, רכב ועסק, אבל כשיש לך את הדברים האלו אתה חושב שאתה מסודר כבר? כשיש לך את כל הדברים האלו עדיין אפשר להיות נשחר כל החיים! בלי השם הרי אין לאדם כלום.

הוא מסודר כמוך?!

שאלתי לאברך על אחד ממשפחתו מה שלומו, הוא אומר לי: "ברוך השם הוא הסתדר טוב, הוא כבר קנה בית", אני מסתכל עליו: אתה אומר לי את זה? הרי יש לך גם בית, אם לא היה לך בית והיית אומר לי את זה, שההוא מסודר היטיב כי יש לו כבר בית - הייתי מבין אותך, אתה עדיין סובר כי מי שיש לו בית אצלו כבר הכל מסודר, אבל יש לך כבר בית, האם הוא מסודר כמוך?!

מה משמח אותך עכשיו?!

אם כבר, אז זה בדיוק להיפך, אחד שאין לו עדיין בית, יכול לשמוח: "שבוע הבא אני הולך לסגור את קניית הבית - ואני יהיה מסודר", אבל אם יש לך כבר בית, יש לך כבר רכב, מה אתה עושה עכשיו? מה משמח אותך עכשיו?! אלא, בלי הצדיק באמת אין לך כלום, אפשר שיהיה לך בית, רכב, אפשר להיות נשוי, אבל אני חייב שיהיה לי את העץ, חייב שיהיה לי את רבינו, ועם רבינו יש לי כבר את הכל.

מה שייך יותר גבוה?

אם השם עזר ומצאתי את העץ, נודע לי מרבינו הקדוש, למה שאני ירד מהעץ? למה שאני יעזוב את העץ? אחד שאל פעם את רבי יצחק שליט"א: "מתי אני כבר יכול לעזוב את מוהרא"ש? מתי אני מוכן ללכת יותר גבוה?" יש אנשים שחושבים: "מוהרא"ש עשוי רק להתחלה, מוהרא"ש מלמד רק א' ב', אחרי זה אפשר כבר ללכת יותר גבוה ויותר עמוק", מסתכל עליו רבי יצחק: "לעזוב? לאן לעזוב?! מה שייך יותר גבוה? מה שייך יותר עמוק מדבר להשם?!"

אני רוצה להיות יהודי

אחד מצא פעם את רבינו, בשנה האחרונה לפני הסתלקותו, שוכב על הארץ ובוכה להשם: "אני רוצה להיות יהודי", "אני רוצה להיות יהודי", הרצפה היתה רטובה מדמעות, האדם ההוא לא הבין: "למה בוכה רבינו, רבינו הרי גילה כבר דברים כל כך גדולים, מה עוד רוצה רבינו?" אמר לו רבינו: "לפני שגיליתי את כל הדברים האלו, גם חשבת שאני יודע הכל, אבל אחרי זה נודע לי יותר ויותר, לכן אני בוכה כל כך שאני רוצה להיות יהודי" (עיין שיחות הר"ן, סימן קסד).

יהודי כשר, אם אתה רוצה להיות שמור, אז תפנים דבר אחד
אצלך: "אני הולכת לאהוב את בעלי", "אני הולך לאהוב את
אשתי".

שהבית שלי יהיה שלם

הלואי והלואי שיתחילו להקשיב לרבינו הקדוש, שאדם
יחליט, זה היהדות שלי, זה העבודת השם שלי, יש לי דבר
אחד "שהבית שלי יהיה שלם" אני רואה רק טוב בשני, הבעל
באשה, והאשה בבעל, ככה מכניסים את השם בבית.

זה לא קשור ל"לשם שמים"!

אל תתפתה שאתה הולך להיות עכשיו אדוק "תפסתי את
השני בעבירה", "אני הולך להשגיח על השני", זה לא קשור
בכלל להשם! זה לא קשור בכלל ל"לשם שמים"! "לשם שמים"
זה: "אני הולך לאהוב את השותף שלי", הבעל את אשתו
והאשה את בעלה.

מתנות חנוכה

מגיע עכשיו חנוכה, אנחנו מדברים מזה כל השנים, נהיה
דבר חדש חייבים לתת מתנות לילדים בחנוכה, אני אתן לכם
דבר יפה שאתם יכולים לתת את זה מתנה לילדיכם, זה לא
יעלה כסף והילדים רק יכירו לכם טובה כל החיים, זה יביא
לכם נחת וימשכו דורות יפים. אתה מחפש דבר יפה לילדים
שלך? הדבר הכי יפה זה: "אני הולך לעבוד על השלום בית
שלי", אני הולך לעבוד על המידות שלי".

בעל שאין לו שום קשר עם ברסלב

בחורה מארץ ישראל כתבה לי מכתב, שהיא מודה מאוד
שכל החיות שלה זה מ'ברסלב - היכל הקודש', היא כותבת
שהיא רוצה מאוד לקבל בחור חסיד ברסלב; היא רוצה לדעת
אם השלום בית לא יהיה קשה אם שניהם כל כך שונים אחד
מהשני? אם אפשר להסתדר עם הבעל אפילו כשהיא כל כך
חזקה לברסלב, ולבעל אין שום קשר עם ברסלב, ואולי אפילו
גם שום קשר עם חסידות?

חסידי, ליטאי, יקי, אשכנזי וספרדי

תסתכל ב'עצתו אמונה', המכתב הזה הוא שכל ממוהרא"ש
זכרונו לברכה, כתוב ככה: "אל תחשבו שבגלל שאתם ברסלב
ותמצאו חתן חסיד ברסלב - מגיע אוטומטית השלום בית;
שלום בית אפשר לקבל רק אם עובדים על המידות, צריכים
לעבוד הרבה על עצמו כדי שיהיה שלום בית, צריכים לבקש
הרבה מהשם לתקן את המידות הרעות; רק ככה יש שלום בית.
ברסלב זה שכל, ברסלב זה לחשוב מהשם, לדבר אל השם,
להיות שמח עם מצוות, להסתכל טוב על השני - זה ברסלב,
לא פחות ולא יותר; חסיד ברסלב צריך לדעת להסתדר עם כל
סוג שידוך: חסידי, ליטאי, יקי, אשכנזי וספרדי".

ברסלבאי ומתנגד

יש בחורות שמתעקשות על בחור חסיד ברסלב, והן
מקבלות בחור מברסלב, אחרי החתונה הן בוכות: "חשבתי
שיהיה לי שלום בית". זה טעות, הן חושבות ששלום בית זה רק
כשברסלב עם ברסלב משתדכים או סאטמער עם סאטמער
מתחתנים... שלום בית תלוי רק באדם, יכולים להיות שני
ברסלבאים שרבים כל החיים, יכול להיות גם הפוך, שתי
חסידות הפוכות, לדוגמא, ברסלבאי עם מתנגד והם חיים
מאוד יפה. מה זה שלום בית? שלום בית תלוי רק בעצמך, זה
לא קשור לשני בכלל.

שלום בית קשור לעבודת המדות

וראש הישיבה שליט"א נענה לבחורים: תשמעו טוב, עוד

קצת אתם מתארכים, שתדעו טוב, שלום בית קשור לעבודת
המידות, אתה מוכן לבלוע? אתה מוכן לוותר? אתה מוכן לא
לרצות כלום בחיים? אתה מוכן לתת, להיות משפיע? אז שייד
שיהיה לך שלום בית!

לבלוע בחיים

שלום בית לא קשור כשמדובר בברסלבאי עם ברסלבאי,
הכל דמיון, הכל הבל הבלים, לא כדאי להתעקש על כלום, אם
אדם רוצה לזכות לשלום בית זה תלוי בו, בכלל לא בשני, הוא
צריך רק לבלוע בחיים, רק לעבוד על עצמו, עוד פעם ללכת
לצד ולהגיד: "רבונו של עולם למה אני מתרגז מהשותף שלי?
מה קורה איתי? תעזור לי ריבונו של עולם".

לא, אני לא שמח!

זה המתנה הכי יפה שאנחנו יכולים לתת לילדים שלנו,
אשתי יש לה חברה, גרושה עם כמה ילדים, מסכנה האמא לא
יכולה להסתדר לבד, לכן הולך שמה כל הזמן מכות ומתנות...
יום אחד הולך מכות - וביום אחר רואים מחוץ לבית מכוניות
יקרות ואופניים יקרות... יום אחד מצאה אשתי את אחד
הילדים מהמשפחה ההיא בשעה שתיים עשרה באמצע היום,
היא שואלת: אין לכם לימודים? נענה הילד מכתה ד': "היום
הולכים לקחת אותנו לילונה פארק", כי יש ארגון שאוסף
ילדים מבתי פרודים, שאין להם אבא ואמא ומשמחים
אותם", שואלת אותו אשתי אתה נהנה? הוא אומר: "לא, אני
לא שמח, אני מקנא בבית שלכם שיש אבא ואמא", אשתי
התחילה לבכות.

זה לא ממלא את החור בלב

מה יעזור שתקח את הילד שלך לילונה פארק? כלום! זה
לא ממלא את החור בלב, אופניים, טרקטורון, בכלל לא עושה
יותר טוב לילד. אם יש להם אבא ואמא בריאים הם לא צריכים
כלום. אם אני לא פה כדי לחפש אצלה חסרונות, אני לא מחפש
יהדות, אני מוותר על הלשם שמים, אני מוותר על הרוחניות
והגשמיות, העיקר שיהיה לי בית שלם - אז מגיעים ילדים
טובים, ילדים שמחים ובריאים. זה יהיה מתנת חנוכה שלנו.

אל תעשה מעיקר טפל ומטפל עיקר

מי שיש לו מנהג לקנות לא צריך לעשות 'חסידות' ש"הראש
ישיבה שליט"א לא מרשה לקנות מתנות... ברוך השם הקהילה
שלנו מבוססת על דברים חשובים, על לדבר אל השם, על סדר
דרך הלימוד, ועל שלום בית, אל תעשה מעיקר טפל ומטפל
עיקר, אם הראש ישיבה כן מרשה לקנות מתנות או לא מרשה.

אני צוחק מכל הדברים שעושים הגויים

אני רק אומר לך שאני לא קונה, אני צוחק מכל הדברים
האלו, אני לא יודע מתי ימי ההולדת של הילדים שלי; אני כן
יודע, אני מודה להשם ביום הזה, אבל אני לא מוציא אותם
לטיולים. גם אני לא יודע מתי היום הולדת שלי ושל אשתי;
אני כן יודע, אני מודה להשם ביום הזה, אבל אנחנו לא יוצאים
לשום מקום. דרך אגב במקרה אני כן מוציא את אשתי ביום
הולדת שלה, אנחנו יוצאים לסוכה, כי היא נולדה בסוכות □
אני צוחק מכל הדברים של הגויים. ברוך השם אם אוהבים אחד
את השני בבית, אז הילדים מרוצים, והכל טוב.

יעזור השם שנציית לרבינו ויהיו לנו חיים יפים, אמן.

לאחר מכן שר ראש הישיבה שליט"א הניגון: "שבת קדשנו,
מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה
טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו". ולכבוד הבר מצוה של
הבחור ... גרו יאיר שר ראש הישיבה שליט"א: "סימן טוב ומזל
טוב יהא לנו ולכל ישראל, אמן".